

De koningen volgen de ster

Hoog aan de hemel straalde nog steeds die prachtige ster. Hij was zo helder dat je hem overal kon zien. Zelfs in de landen heel ver weg. In één van die landen woonden drie wijze mannen. Ze wisten veel van sterren af.

Op een avond keken ze weer naar de hemel. 'Moet je kijken!' riep één van hen. 'Zie je dat? Wat een bijzondere ster.' Toen zagen de anderen hem ook. 'Weet je wat dat is? Dat is een koningsster. Nu weten we dat er ergens een koning is geboren.' 'Is dat echt zo?' 'Ja, dat heb ik eens gelezen. Zullen we die koning gaan zoeken?' De anderen vonden dat een goed idee.

Ze gingen meteen aan de slag. Ze maakten hun kamelen klaar voor de reis. En daarna zochten ze wat mooie cadeautjes uit voor de nieuwe koning. Toen gingen ze op weg. Boven hen schitterde de ster. Het leek wel of hij de weg wilde wijzen.

Langzaam schoof de ster langs de hemel. En zo snel als ze konden, reden de mannen de ster achterna.

Boven een kleine stal bij het plaatsje Bethlehem bleef de ster stilstaan. 'Zou het hier zijn? Dat kan toch niet? Wat moet een koningskind in een stal?' 'Laten we toch maar gaan kijken.' Ze stapten van hun kamelen en liepen naar de stal. Ze deden de deur open. En toen zagen ze het pasgeboren kindje. Het lag in een voederbak, een kribbe.

De mannen knielden voor de kribbe neer. Ze wisten het alle drie zeker. Dit was het kind dat ze zochten. Het was geen gewoon koningskind. Het was een kind van God, dat gekomen was om de mensen te helpen en vrede te brengen.

De mannen stonden op. Ze feliciteerden Jozef en Maria en gaven de cadeautjes: wierook, mirre en goud. Daarna gingen ze terug naar hun eigen land. Ze waren blij dat ze dit meegemaakt hadden.